

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
<p align="center">PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH</p> <p><small>*tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wydawniczych sprawozdaniach legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów</small></p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** STOWARZYSZENIE WOLNY POKER		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** ul. Saturna 25, 05-509 Józefosław		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Saturna 25, 05-509 Józefosław, mateusz@wolnypoker.org		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Mateusz Litewski	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>Stowarzyszenie Wolny Poker działa w imieniu dziesiątek tysięcy polskich pokerzystów i setek tysięcy Polaków, którzy mieli kontakt z grą w pokera. Stowarzyszenie występuje w imieniu swoim.</p> <p>Nasze Stowarzyszenie, zgodnie ze swoim Statutem, postuluje o zmianę nieefektywnych i dyskryminujących zapisów dotyczących gry w pokera i objęcie tej gry umiarkowaną liberalizacją przepisów w zakresie gier hazardowych i pokera w Internecie. W ocenie Stowarzyszenia i na podstawie przykładów z innych krajów Unii Europejskiej postulowana zmiana może znacząco przyczynić się do zwiększenia ochrony graczy, umożliwienia ustawodawcy sprawowania efektywnej kontroli nad rynkiem gry w pokera, ograniczenia szarej strefy oraz zapewnienia Państwu Polskiemu dodatkowych wpływów budżetowych m.in. z koncesji, opodatkowania organizatorów gry, oraz dodatkowych dopłat do Funduszy celowych: Rozwoju Kultury Fizycznej, Promocji Kultury, Rozwiązywania Problemów Hazardowych.</p> <p>Niniejsze stanowisko Stowarzyszenia Wolny Poker, przedstawiane w ramach konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych podzielone jest na cztery części: i) Ocena projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych; ii) Ocena obecnie funkcjonującej ustawy o grach hazardowych; iii) Szczegółowe postulaty o zmianę projektu ustawy oraz uzasadnienie postulowanych zmian; iv) Skutki społeczne, zgodność z prawem Unii Europejskiej,ciążenie budżetu państwa</p> <p>Ocena projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych</p> <p>Przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych nie wnosi istotnych zmian w kontekście gry w pokera. Projekt ustawy przewiduje liberalizację przepisów dotyczących organizowania loterii fantowych oraz zmiany dotyczące organizatorów zakładów wzajemnych, w obszarze konieczności nadziania w na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby spółki, w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie takiej działalności w Polsce. Projekt zmian zakłada także wprowadzenie szeregu zmian mających na celu</p>		

zapewnienie ochrony graczy przed negatywnymi skutkami hazardu oraz wdrożenie polityki odpowiedzialnej gry.

Art. 14 ust. 3 projektu ustawy nie przewiduje zmian w katalogu gier hazardowych, których organizowanie dozwolone jest w sieci Internet. W ocenie Stowarzyszenia Wolny Poker, zezwolenie na przyjmowanie zakładów wzajemnych przy użyciu sieci Internet, przy utrzymaniu zakazu dla innych gier hazardowych, w tym gry w pokera, stanowi nieuzasadnioną dyskryminację innych gier, w rozumieniu art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który zezwala Państwom Członkowskim UE na wprowadzanie restrykcji w obszarze gier hazardowych, pod warunkiem, iż są one niedyskryminujące, podyktowane interesem publicznym i spełniają warunki proporcjonalności. Dotychczasowa argumentacja ustawodawcy nt. konieczności utrzymywania znaczących restrykcji w tym obszarze, z uwagi na ogólny interes publiczny, zdaje się zatem być stosowana wybiórczo, i nie dotyczyć zakładów wzajemnych. Ponadto, ustawodawca nie przedstawił dotychczas żadnego uzasadnienia, dla którego zakłady wzajemne jako jedyne z katalogu gier hazardowych, mogą być oferowane przy użyciu sieci Internet. W ocenie Stowarzyszenia Wolny Poker, taki stan prawny stanowi złamanie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co może spowodować nałożenie przez Komisję Europejską na Rzeczpospolitą Polską znaczących kar finansowych.

Komisja Europejska do tej pory komunikowała wątpliwości dotyczące przepisów wymagających rejestracji spółki w Polsce jako warunku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych (por. informacja prasowa Komisji Europejskiej z dnia 20 listopada 2013 r., IP/13/1101). Dodanie art. 7a (par. 3 ust. 4), który zamienia powyższy wymóg rejestracji spółki w Polsce na konieczność utworzenia oddziału spółki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w ocenie Stowarzyszenia pozostaje w sprzeczności z art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gwarantującym swobodę przepływu usług.

Ocena obecnie funkcjonującej ustawy o grach hazardowych

Uchwalona w błyskawicznym tempie i przy minimalnych konsultacjach społecznych ustawa z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (dalej: **ustawa**) wymaga niewątpliwie zmiany. Konstrukcja ustawy oparta jest na poprzednio obowiązującym akcie prawnym, pochodzącym jeszcze z 1992 roku i zawiera wiele przestarzałych rozwiązań. Niektóre z nich są mało zrozumiałe lub w oczywisty sposób nieprzystające do rzeczywistości XXI wieku i społeczeństwa informacyjnego. Zapisy ustawy budzą wątpliwości natury interpretacyjnej, a także rodzą pytania co do ich skuteczności, zgodności z Konstytucją czy też prawem unijnym. W ostatniej kwestii, Komisja Europejska już zwróciła się do rządu polskiego o udzielenie informacji o przepisach polskiego prawa ograniczających świadczenie określonych usług hazardowych. Komisja Europejska zamierza zbadać czy rozwiązania przyjęte w ustawie są zgodne z art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gwarantującym swobodę przepływu usług. Komisja ma wątpliwości dotyczące przepisów wymagających rejestracji spółki w Polsce jako warunku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych (por. informacja prasowa Komisji Europejskiej z dnia 20 listopada 2013 r., IP/13/1101). Niezgodność ustawy z prawem unijnym w tym zakresie została wskazana w dalszej części niniejszego dokumentu.

Wątpliwości budzi także sam tryb uchwalenia znacznej części przepisów, który został (w odniesieniu do niektórych zapisów) zakwestionowany przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości oraz polski wymiar sprawiedliwości (wyrok ETS z dnia 19 lipca 2012 r., sygn. C-213, C-214 i C-217 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 19 listopada 2012 r.; wątpliwości w tym zakresie pojawiły się także, według doniesień prasowych, w sprawie toczącej się przed sądem rejonowym w Zakopanem, dotyczącej reklam umieszczonych w styczniu 2010 r., w czasie zawodów Pucharu Świata w Zakopanem).

W szczególności zmian wymaga to, w jaki sposób uregulowano w ustawie grę w pokera, traktując ją niesłusznie, na równi z tzw. twardym hazardem, takim jak ruletka.

Na świecie poker jest traktowany jako rozrywka i hobby. W większości przypadków gracze traktują pokera jako formę spędzania wolnego czasu, grając na niewielkie stawki. Gry w pokera organizowane są pomiędzy znajomymi, graczami spotykającymi się w klubie pokerowym czy w ramach portali pokerowych, dostępnych w Internecie. Gra taka rozwija umiejętności logicznego myślenia, będąc jednocześnie źródłem rozrywki (źródło: Czajkowski M. Poker - gra szczęścia czy umiejętności? Przegląd analiz teoretycznych i empirycznych oraz wnioski dla regulacji. Working paper, Uniwersytet Warszawski, Wydział Nauk Ekonomicznych, str. 4). Poker ma bowiem znaczną wartość edukacyjną, uczy podejmowania logicznych, racjonalnych i matematycznie uzasadnionych decyzji. Wiedza ta przydaje się potem w życiu przy dokonywaniu wyborów dotyczących różnych kwestii związanych z życiem prywatnym i zawodowym: zakupami, tworzeniem biznesplanów, zarządzaniem budżetem domowym, oceną opłacalności przedsięwzięć gospodarczych czy też w innych sytuacjach życiowych wymagających logicznej analizy. Potwierdzeniem tego jest włączenie zajęć i wykładów z teorii pokera w program wielu prestiżowych, międzynarodowych uczelni w tym, między innymi, takich jak Berkeley i Harvard. Wykłady pod tytułem "Poker Texas Hold'em - Aplikacje Strategii i Analizy Oceny Konkurencyjnego" odbywają się również w Polsce na Uniwersytecie Warszawskim pod kierunkiem doktora Mikołaja Czajkowskiego, a limit miejsc wyczerpuje się w kilka minut po otwarciu zapisów w Internecie.

Niestety, pomimo całej swojej wartości merytorycznej i rozrywkowej, polski ustawodawca zaliczył pokera do kategorii tzw. twardego hazardu. Do tej kategorii zalicza się takie rodzaje gier hazardowych, w których gracz nie ma żadnego realnego wpływu na wynik gry, w tym ruletkę i gry na automatach.

Obowiązujące od 1 stycznia 2010 roku przepisy ustawy de facto zabroniły gry w pokera między graczami. Wyjątkiem od tego zakazu jest możliwość uczestnictwa w turniejach pokera. Organizowanie takich turniejów jest jednakże możliwe wyłącznie w kasynach. Dodatkowo, organizator każdego turnieju jest zobowiązany do uzyskania zezwolenia na organizację turnieju, poniesienia znaczących opłat związanych z jego wydaniem oraz spełnienia innych obowiązków wynikających z ustawy. Co więcej, nagrody w takim turnieju są obciążone rażąco wysokim podatkiem, efektywnie 6-krotnie wyższym niż w jakimkolwiek innym państwie w Unii Europejskiej. W wyniku wprowadzenia ustawy, zaprzestano organizowania w Polsce międzynarodowych turniejów pokerowych, a te krajowe odbywają się sporadycznie i cieszą się niską popularnością. Doprowadziło to do absurdalnej sytuacji, w której turnieje dla polskich pokerzystów są organizowane na Słowacji, w Czechach, w Niemczech, na Ukrainie i na Litwie oraz nawet na promach pływających po Bałtyku. Pod tym względem Polska jest ewenementem na skale europejska, będąc jedynym krajem UE, w którym zabroniona jest gra w pokera (tj. z wygranymi) i jedynym z tak rażąco wysokim opodatkowaniem turniejów pokerowych.

Polscy gracze w pokera mogą obecnie grać w tę grę wyłącznie w sieci Internet u operatorów pokerowych świadczących swoje usługi za granicą. Polski ustawodawca, wprowadzając wskazane powyżej zakazy, odebrał sobie możliwość weryfikowania wiarygodności operatorów pokerowych udostępniających swoje serwisy graczom z Polski. W rezultacie gracze są narażeni na korzystanie z niesprawdzonych i niewiarygodnych serwisów zamiast z tych oferowanych przez licencjonowanych operatorów, zobowiązanych (np. pod rygorem utraty zezwolenia) do dbania o bezpieczeństwo środków powierzonych przez graczy, zapewnienia uczciwych reguł gry oraz właściwego stopnia ochrony konsumentów. Osoby korzystające z takich portali pozbawione są jakiegokolwiek ochrony i wsparcia ze strony organów państwa. Ustawodawca, który w uzasadnieniu ustawy za jeden z podstawowych założeń ustawy wskazał konieczność zwiększenia ochrony społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu, w rzeczywistości wykluczył taką ochronę i odmiestnienie do graczy w pokera.

Odcięcie dostępu do stron internetowych należących do zagranicznych podmiotów jest – biorąc pod uwagę specyfikę Internetu – praktycznie niemożliwe. Doświadczenia krajów unijnych, które coraz częściej wybierają drogę umiarkowanej liberalizacji przepisów w zakresie gier hazardowych i pokera w Internecie, wskazują, że lepsze efekty przynosi legalizacja, licencjonowanie i opodatkowanie (na rozsądnym poziomie) takich gier.

Operator pokerowy jako gwarant bezpieczeństwa graczy

Zgodnie z klasycznymi regułami gry w pokera, w grze tej udział biorą tylko gracze, a organizator gry (zarówno operator pokerowy oferujący usługi przez sieć Internet jak i klub pokerowy, bądź kasyno, organizujący grę na żywo) nie uczestniczy w rozgrywce, lecz pobiera opłatę za organizację i kontrolę gry. Jednym z najważniejszych elementów przeważającej konkurencyjnej licencjonowanych serwisów pokerowych jest zaufanie graczy do uczciwego przebiegu gier.

W interesie organizatora gry w pokera leży, zatem zapewnienie jak najbardziej przejrzystego i zgodnego z regułami przebiegu gry dla zachowania jak najlepszej opinii wśród graczy i odpowiedniego poziomu usług. Operator pokerowy nie ma interesu w ingerowaniu w przebieg i wynik rozgrywki. Wynika to z faktu, że wynik finansowy osiągany przez operatora nie jest związany z wynikiem gry, lecz z obrotem generowanym z opłat wnoszonych przez uczestników, których wysokość jest niezależna od zwycięstwa lub przegranej danego gracza.

Jeśli chodzi o sposób monitorowania uczciwości rozgrywek w Internecie, organizatorzy gier wykorzystują w tym celu odpowiednie oprogramowanie, które wychwytuje nietypowe zachowania graczy. Stopień zaawansowania technologicznego takiego oprogramowania, pozwala ze skutecznością zbliżoną do 100%:

- wykluczyć możliwość zajęcia tzw. "chip dumping" (tj. zamierzonego przegrywania przez jednego gracza na korzyść drugiego) i, w konsekwencji, ryzyko wystąpienia tzw. prania brudnych pieniędzy;
- wykluczyć sytuacje, gdy dwóch lub więcej graczy prowadzi rozgrywkę w umówiony sposób (tzw. "soft play" – tj. nieatakowanie siebie nawzajem ze szkoda dla innych uczestników gry);
- usuwać konta graczy wykorzystujących w rozgrywkach programy do gry zastępujące gracza;
- wykrywać przypadki wykorzystywania konta użytkownika przez więcej niż jednego gracza (np. poprzez porównywanie adresów IP wykorzystywanych przy logowaniu się do takiego konta lub z

powodu różnych schematów zachowań);

- wykrywać przypadki uczestnictwa tego samego gracza logującego się w tym samym czasie z różnych kont i uczestniczącego (podsiadywając się pod innymi graczami; w jednym turnieju lub na jednym stole oraz szereg innych nieprawidłowości.

Operatorzy pokerowi analizują dokładnie także przypadki te - w przypadku wykrycia nieprawidłowości - blokują danych graczy, rekompensując jednocześnie pozostałym szkody poniesione z winy nieuczciwego uczestnika gry.

Poker jako strategiczna gra umiejętności

Poker to strategiczna gra w karty z elementem losowym. Element losowy występuje tylko w pojedynczych rozdaniach. Statystycznie, na przestrzeni wielu rozdania, każdy z graczy będzie miał podobną ilość dobrych i słabych kart, wskutek czego to sposób ich rozegrania decydować będzie, czy gracz na koniec okaże się zwycięzcą, czy przegranym.

Oznacza to, że nabyte przez gracza doświadczenie, umiejętność oceny i analizy przebiegu rozgrywki, zdolności matematyczne, obserwacja przeciwników i schematów ich zagrań, elementy psychologii oraz dobranie odpowiedniej do danej sytuacji strategii rozegrania kart składają się na zdobywanie kolejnych żetonów (punktów) przez dobrych graczy.

Poker, mimo tego, że zawiera element losowy w postaci rozdania kart, jest strategiczną grą umiejętności. Gra odbywa się zawsze w modelu, gdzie gracze, podejmując decyzje, wpływają całkowicie na dalszy przebieg rozgrywki. Od jakości podejmowanych przez zawodnika decyzji zależy powodzenie jego zagrania. Poprawność poszczególnych zagrań jest uzależniona od:

- doświadczenia;
- umiejętności strategicznego myślenia;
- wiedzy z zakresu analizy matematycznej oraz statystyki;
- umiejętności szybkiego i poprawnego wyliczania z rachunku prawdopodobieństwa;
- umiejętności stosowania odpowiedniej taktyki przeciwko poszczególnym oponentom;
- umiejętności podejmowania ekonomicznych decyzji w środowisku o niepełnych informacjach;
- wykorzystania wiedzy z zakresu psychologii.

Doświadczony gracz jest w stanie precyzyjnie określić tzw. „zakres rąk” swojego przeciwnika (czyli zawęzić możliwe układy przeciwko jakim gra) i na tej podstawie podjąć decyzję. Należy pamiętać, że w przypadku otrzymania w wyniku rozdania słabych kart własnych, najczęściej zawodnik ma możliwość wycofania się z rozdania bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów czy też strat i może poczekać na rozdanie, w którym otrzyma silniejszy układ startowy.

Zjawiskiem powszechnym, zarówno na świecie, jak i w Polsce, jest działalność profesjonalnych szkół pokerowych, które kształcą zawodników zainteresowanych grą zawodową. Wspomniane firmy uczą oraz szkolą umiejętności z zakresu taktyki, analityki oraz statystyki, które to są niezbędne każdemu zawodnikowi, który chce się zająć grą w pokera zawodowo. Występowanie zawodowych graczy pokera w Polsce i na świecie (utrzymujących się z tej gry) potwierdza tezę o pokerze jako o grze umiejętności. Nie można natomiast być zawodowym graczem w gry losowe, jak ruletka, kości czy automaty, gdyż jest się z góry skazanym na porażkę, ponieważ gra zawsze odbywa się z posiadającym matematyczną przewagę organizatorem gry.

Powyższe argumenty przemawiające za szczególnym charakterem gry w pokera, jako strategicznej gry umiejętności mają zastosowanie zarówno do pokera organizowanego w ramach tradycyjnego turnieju pokerowego, gier stolikowych w klubach pokerowych i kasyach, które także zostały ustawą zakazane, jak i do pokera organizowanego przez Internet. W szczególności dotyczy to gry w pokera organizowanej w sposób tradycyjny, odbywającej się przy stolikach do gry, w której gracze grają o nagrody pieniężne. Taka gra organizowana jest bowiem według tych samych reguł, zaś wygrana w niej zależy od tych samych cech indywidualnych gracza, które wskazano powyżej.

Koszty i opodatkowanie

Poker (w przeciwieństwie do gier o czysto losowym charakterze, takich jak ruletka, automaty czy też gry liczbowe), z racji na swoją specyfikę umożliwia graczom z odpowiednimi umiejętnościami na osiągnięcie zysków, w szczególności, jeśli grają regularnie i przez dłuższy okres. Opodatkowanie graczy oraz podatki i koszty ponoszone przez operatora gry w pokera (którymi operator obciąża graczy w ramach opłat za uczestnictwo) powinny zatem zostać ustalone w wysokości, która nie będzie zachęcała graczy do korzystania z nielegalnych operatorów. W modelu przyjętym w ustawie, koszty i podatki czynią organizowanie turniejów gry w pokera zgodnie z ustawą mało opłacalnym i nieatrakcyjnym przedsięwzięciem.

Do momentu wejścia w życie ustawy, w Warszawie odbywały się regularnie turnieje pokerowe o międzynarodowej randze, w tym European Poker Tour, w którym udział brało nawet do czterystu uczestników, w tym gracze ze ścisłej czołówki światowych gwiazd pokera. Wskutek wprowadzenia ośceń obowiązujących opłat (w tym podatku od wygranych w wysokości 25%), w Polsce zaprzestano organizacji jakichkolwiek międzynarodowych turniejów, zaś większość dotychczasowych graczy, grających legalnie, zgodnie z poprzecznie obowiązującymi przepisami, uczestniczy w grach organizowanych bez zezwolenia. Turnieje organizowane w kasynach mają w konsekwencji charakter wyłącznie lokalny z minimalnym wpisowym (50 - 150 PLN), a liczba uczestników turnieju jest symboliczna, nie przekraczając jednorazowo 30 osób. Pokerzyści, którzy nie są hazardzistami, lecz osobami kierującymi się zasadami logiki i rachunku matematycznego, zdają sobie sprawę z niskiej opłacalności uczestnictwa w turniejach, przy konieczności uiszczenia tak znacznego podatku od gier. Sprzyja to rozwojowi szarej strefy oraz prowadzi do spadku wpływów do budżetu, braku kontroli graczy, braku ochrony przed grą nieletnich oraz zmniejsza komfort i bezpieczeństwo konsumentów oraz ich środków pieniężnych.

Ponadto, wprowadzony w Polsce podatek od gier ma charakter represyjny i nie ma odpowiednika w żadnym państwie unijnym. W większości krajów UE, podatek od gier pobierany jest jedynie od prowizji pobieranej przez kasyno (lub innego organizatora gry), co zapewnia atrakcyjność gry i - przy większym jej bezpieczeństwie niż u podmiotu prowadzącego działalność bez zezwolenia - skłania graczy do gry u legalnych operatorów. Podatek od gier o podobnym charakterze, jak pobierany zgodnie z polską ustawą o grach hazardowych, wprowadziły Francja i Estonia. Należy jednak zwrócić uwagę, że w krajach tych wynosi on od 3% do 5%, a nie 25%, jak przewiduje to polska ustawa.

Szczegółowe postulaty o zmianę projektu ustawy oraz uzasadnienie postulowanych zmian

Zmiany do art. 2 oraz 4 ustawy o grach hazardowych mające na celu rozróżnienie pokera w modelu gracz versus organizator gry, np. kasyno od pokera o modelu gracz versus gracz, oraz zawarcie definicji gry w pokera, której brak mógł powodować wątpliwości interpretacyjne co do tego co można uznać za taką grę.

Zmiana w art. 6 mająca na celu umożliwienie organizowania gry w pokera w punktach gry w pokera oraz przez sieć Internet. Proponowane rozwiązanie pozwoli na skuteczne zmniejszenie gry w pokera w ramach tzw. szarej strefy, umożliwi kontrolę prawidłowości organizowanych gier i bezpieczeństwo konsumentów. Umożliwienie urządzania gier w pokera poza kasynami gry, w wyznaczonych punktach jest rozwiązaniem sprawdzonym np. w Czechach i Austrii. Wprowadzenie takiego rozwiązania zmniejszy ryzyko zainteresowania graczy pokerowych grami o czysto hazardowym charakterze, oferowanymi wyłącznie w kasynach.

Zmiana do art. 6 ust. 4, celem usunięcia niezgodności ustawy z prawem unijnym, które co prawda pozostawia Państwu członkowskim dużą swobodę co do kształtowania przepisów dotyczących gier, lecz także stawia granice tej swobody. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (np. wyrok z 6 listopada 2003 r., C-243/01, Gambelli - pkt 65; wyrok z 6 marca 2007 r., C-338/04, Placanica - pkt 49; wyrok z 8 września 2009, C-42/07, Santa Casa - pkt 60), przepisy dotyczące gier nie mogą mieć charakteru dyskryminacyjnego.

Zmiana obecnie obowiązującego przepisu, ograniczającego krąg podmiotów, które mogą uzyskać licencję na prowadzenie działalności w zakresie gier, do polskich spółek, który dyskryminuje w sposób oczywisty podmioty unijne, mające siedzibę poza granicami Polski. Przedmiotowy zapis wzbudził już wątpliwości Komisji Europejskiej, która wszczęła procedurę mającą na celu wyjaśnienie zgodności obowiązujących przepisów polskiej ustawy z prawem unijnym.

Usunięcie ust. 2 i 3 ustawy o grach hazardowych. Ograniczenia zawarte w tych przepisach w żaden sposób nie wpływają na bezpieczeństwo zarządzania spółkami prowadzącymi działalność w zakresie gier. Przeciwnie, przepisy te wymuszają wprowadzenie skomplikowanych struktur własnościowych w takich spółkach i zmniejszają ich przejrzystość kapitałową.

Rozszerzenie wymogów określonych w art. 11 oraz 12 na podmioty prowadzące działalność w zakresie organizowania gry w pokera.

Umożliwienie organizowania pokera wyłącznie w punktach gry w pokera (tzw. klubach pokerowych), kasynach lub przez sieć Internet.

Dodanie zapisów mających na celu wykluczenie możliwości prania brudnych pieniędzy przez graczy grających w pokera poprzez prowadzenie rejestru graczy przez licencjonowanych operatorów. Prowadzony przez licencjonowanego operatora rejestr graczy obejmowałby kompletną informację o uzyskanych przez gracza wygranych, jak również o przegranych. Rozwiązanie to jest skuteczniejsze niż jednorazowe zaświadczenia o wygranych, które stwarzają więcej możliwości tzw. prania brudnych pieniędzy. Wprowadzenie pełnej ewidencji obejmującej zarówno wygrane osiągnięte przez danego gracza, jak i poniesione przez ten straty, eliminuje także ryzyko. Jednocześnie, proponuje się aby organizator gry w pokera umożliwiał graczom wgląd w dane o uzyskanych przez niego wygranych i poniesionych przegranych oraz aby rokrocznie wydawał graczom zestawienie obejmujące takie dane.

Wprowadzenie zmiany mającej na celu zapewnienie, że organizowanie gry w pokera przez sieć Internet będzie podlegało takim samym wymogom, jakie obecnie mają zastosowanie do zakładów wzajemnych organizowanych za pośrednictwem sieci Internet. Takowe rozporządzenie powinno zostać oparte na tych samych założeniach jak obecne przepisy wykonawcze, przy uwzględnieniu rozszerzenia zakresu przepisów o wymogi odnoszące się do organizacji pokera.

Zagwarantowanie poddania organizatorów gry w pokera ograniczeniom i wymogom mającym zastosowanie do podmiotów organizujących zakłady wzajemne.

Rozszerzenie art. 29 o możliwość ograniczonej reklamy gry w pokera. Rozwiązanie takie umożliwiłoby reklamę podmiotom prowadzącym punkty gry w pokera, a jednocześnie zakreślałoby granice możliwej reklamy, tak aby nie trafiała ona do osób małoletnich oraz zawierała przekaz ostrzegający przed możliwym uzależnieniem od gry w pokera. Taki przepis zawierałby również narzędzie do wykorzystania przez Ministra Finansów, mającego możliwość wpływania na treść powyższego przekazu. Umożliwienie prowadzenia reklamy w choćby ograniczonej formie zwiększy atrakcyjność operatorów działających na podstawie zezwolenia i ich przewagę nad nielegalnie działającymi podmiotami. Reklama może dodatkowo spełniać funkcję edukacyjną poprzez wyjaśnianie mechanizmów gry w pokera. Udzielenie potencjalnym lub początkującym graczom wyczerpującej informacji o zasadach i strategii gry w pokera minimalizuje ryzyko poniesienia przez nich nieoczekiwanych strat spowodowanych brakiem wiedzy i doświadczenia. Przekazanie szczegółowej wiedzy o podstawowych elementach gry w pokera zapewni wszystkim początkującym graczom równe szanse na rozwinięcie swoich umiejętności. Dodatkową funkcję edukacyjną w tym zakresie spełniałyby również transmitowanie na żywo (badź retransmitowanie) turniejów pokerowych. Cznaczałoby to, że reklama gry w pokera, oprócz elementu marketingowego, korzystnego dla danego operatora, miałaby znaczne walory edukacyjne, umożliwiające pogłębienie wiedzy o pokerze, strategii, rachunku prawdopodobieństwa oraz zarządzania finansami przeznaczonymi na udział w grze. Poker jest, bowiem grą, w której czynnik umiejętności ma charakter deterministyczny, co skutkuje tym, że wielu graczy chętnie pogłębia swoją wiedzę w tym zakresie. Wpływa to na ich świadomość oraz wyklucza ryzyko przypadkowej, nieoczekiwanej straty finansowej związanej z uczestnictwem w grze.

Wykreślenie obecnego art. 30 ustawy, ograniczającego możliwość organizowania rozgrywek pokerowych pomiędzy graczami wyłącznie w przypadku turniejów organizowanych w kasynach.

Dodanie zapisów, dzięki którym organizowanie gry w pokera w punktach gry w pokera odbywało się na podstawie zezwolenia udzielanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Dodanie wykazu dokumentów i informacji, jakie musiałby składać podmiot ubiegający się o zezwolenie na organizowanie gry w pokera, poszerzony o konieczność uwzględnienia w regulaminie przygotowanym przez taki podmiot sytuacji, w których organizator mógłby czasowo wykluczyć gracza uzależnionego od gry w pokera.

Proponuje się, aby zezwolenie na organizowanie gry w pokera było udzielane na okres 6 lat. Proponowane rozwiązanie pokrywa się z okresami obowiązywania udzielanych na podstawie obecnie obowiązującej ustawy koncesji na prowadzenie kasyna gry (obecny art. 49 ust. 2) i zezwolenie na prowadzenie salonu gry bingo oraz na urządzanie zakładów wzajemnych (obecny art. 49 ust. 3). Podobnie, proponuje się aby przedłużenie ważności zezwolenia na prowadzenie punktu gry w pokera odbywało się na tych samych zasadach jak ma to obecnie miejsce w odniesieniu do wspomnianych powyżej zezwoleń.

Umożliwienie zmiany adresu strony internetowej wykorzystywanej do organizowania gry w pokera. Jednocześnie, zmiana taka podlegałaby takiemu samemu ograniczeniu jak obecnie obowiązujące w odniesieniu do zmiany adresu strony wykorzystywanej do zarządzania zakładami wzajemnymi, tj. zmiana zezwolenia w tym zakresie nie mogłaby skutkować zwiększeniem liczby stron internetowych wykorzystywanych do organizowania gry w pokera. Proponuje się również umożliwienie zmian zezwolenia w zakresie umożliwiającym np. kasynom na zorganizowanie jednorazowego, większego turnieju gry w pokera. Kasyna nie zawsze dysponują odpowiednio dużymi salami, mogącymi pomieścić jednorazowo większą liczbę

graczy. Zmiana zezwolenia miałaby charakter tymczasowy zaś fakt, że taki turniej byłby organizowany przez podmiot posiadający koncesję na prowadzenie kasyna lub zezwolenie na prowadzenie punktu gier, gwarantowałby, że organizator i uczestnicy turnieju działaliby zgodnie z ustawą o grach hazardowych i innymi przepisami.

Proponuje się, aby zmiany w strukturze kapitałowej spółek prowadzących działalność w zakresie gier organizowanych w punktach gry w pokera, podlegały obowiązkowi uzyskania zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, podobnie jak na to miejsce w przypadku innych spółek wskazanych w ustawie.

Umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych cofnięcia zezwolenia na prowadzenie punktu gry w pokera w przypadku dwukrotnego stwierdzenia uczestnictwa w grze w pokera osoby poniżej 18 roku życia.

Ustalenie wysokości opłat związanych z uzyskaniem zezwolenia na organizację gry w pokera a także wysokości zabezpieczeń wnoszonych przez podmioty występujące o zezwolenie.

Wprowadzenie opodatkowania na poziomie umożliwiającym organizatorów gry w pokera na osiągnięcie zysku. Dochody osiągane przez takie podmioty uzależnione są wyłącznie od opłat wnoszonych przez uczestników - w żadnej mierze nie są one związane z wysokością wygranych osiąganych przez poszczególnych graczy. Wobec powyższego, proponuje się, aby podstawą opodatkowania była suma przychodów podmiotu organizującego grę w pokera z tytułu opłat dokonywanych na rzecz organizatora przez uczestników. Proponuje się stawkę wynoszącą 15%, co ma na celu zagwarantowanie odpowiedniej równowagi pomiędzy zapewnieniem odpowiednich wpływów budżetowych z tytułu podatku od gier a koniecznością umożliwienia osiągnięcia odpowiedniego zysku przez operatora pokerowego, przyjmującego na siebie szereg obowiązków związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa gry, ochrony graczy i innych.

Zmienie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w celu uwzględnienia możliwości uzyskania przez graczy w pokera wygranej w punkcie gry w pokera, w grze w pokera organizowanej w sieci, a nie tylko w kasynie.

Skutki społeczne , zgodność z prawem Unii Europejskiej, obciążenie budżetu państwa

Zdaniem wnioskodawców, postulowane zmiany w ustawie o grach hazardowych nie wywołają negatywnych skutków społecznych. Proponowane rozwiązania umożliwią grę w pokera na mniej restrykcyjnych zasadach niż wynikające z obecnych przepisów ustawy. Uchwalenie przepisów w obecnym kształcie, zapewni bezpieczeństwo uczestników gry w pokera.

Postulowane zmiany są zgodne z prawem Unii Europejskiej, w obszarach objętych prawem Unii Europejskiej.

Przyjęcie postulowanych zmian nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przeciwnie, wejście w życie ustawy może skutkować zwiększeniem wpływów podatkowych z tytułu podatku od gier.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Oświadczenie o wpisie do Rejestru Podmiotów Wykonujących Zawodową Działalność Lobbingsową
2	Pełnomocnictwo dla P. Mateusza Litewskiego do reprezentowania Stowarzyszenia Wolny Poker w ramach prowadzonej działalności formalno-prawnej, lobbingsowej oraz do wszelkich innych działań z tym związanych, w szczególności do reprezentowania Stowarzyszenia przed organami władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej, organami administracji publicznej, a także we wszystkich sprawach związanych z działalnością statutową Stowarzyszenia.
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia 17.06.2014..... <p style="text-align: center;">(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Marcin Horecki	14.07.2014	<i>M. Horecki</i>
Jakub Głuszkiewicz	14.07.2014	<i>J. Głuszkiewicz</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .. <div style="text-align: right;"><i>M. Horecki</i> (podpis)</div>		

Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)